

KRASICKI IGNACY

POCHWAŁA
GŁUPSTWA

Krasicki Ignacy
Pochwała głupstwa

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=23541066

Pochwała głupstwa:

Аннотация

Ciesz się klasyką! Miłego czytania!

Содержание

Конец ознакомительного фрагмента.

7

Ignacy Krasicki

Pochwała głupstwa

Pochwała głupstwa (1509) to tytuł satyry jednego z najślynniejszych humanistów, Erazma z Rotterdamu, w której krytyka stosunków średniowiecznych ujęta została w ironiczną formę niby panegiryku. Przesyłając królowi autograf wiersza, pisał Krasicki w liście z 7 IX 1781 r.: „Poprzednikiem moim w tej mierze był Erazm; żart jego dowcipny zdał mi się być sposobną materią do satyry”. (I. Krasicki, *Pisma wybrane*, t. IV, s. 267). [przypis redakcyjny]

„A ja mówię, że głupstwo niezłym jest podziałem”.
„Mądrość przecież zaszczytem, nierozum zakałem¹”.
„Nie wchodzę ja w dysputę, rzecz jest niby jawna,
Maksyma terażniejsza tak jako i dawna
Każe szukać mądrości, a głupstwa się chronić.
Umieli zawždy ludzie od dobrego stronić,
A że głupstwo jest dobrem, stronili od niego.
Patrz na mędrca – tetryka², głupca – wesołego:
Tu pryska z twarzy zdrowie, tam zapadłe oczy,
Wlecze się chuda mądrość, spaśle głupstwo toczy.
A co lepsza, kto głupi, mądrością jest dumny,

¹ *zakałem* – wada. [przypis edytorski]

² *tetryk* – człowiek zrzędlawy, marudny, ponury, schorowany. [przypis edytorski]

A co gorsza, kto mądry, zna, że mniej rozumny.
Nasz pan Paweł, choć w głupstwie dni swoje postradał,
Skoro wszedł, wszystkich zgłuszył, Michała przegadał,
Michała, co wiek z księgą trawi w gabinecie.
Prawda, Paweł raz po raz nic do rzeczy plecie,
Ale żwawo i głośno, więc go zgraja słucha,
Zmiłuje się na koniec, przecie udobrucha,
Da mówić Michałowi, który w kącie wzdycha,
Zaczyna, dobrze mówi, ale mówi z cicha,
Aż w śmiech, co go słuchali, więc milczy, złękniony;
Dopieroż tym tryumfem głupiec uwielbiony³
Łże, bredzi, decyduje, a w zgrai nacisku⁴
Odbiera plauz⁵ mądrości i ma sławę w zysku.
Ale – rzeczesz – pan Paweł nie próbuje rzeczy⁶,
Że czasem przykład jeden doświadczeniu przeczy,
Nie idzie, żeby zawsze podobne bywały.
Prawda, ale w tej mierze dowód okazały,
Pawłów jest tysiącami, a rzadki w złym stanie.
Každy w podobnym sobie ma upodobanie,
Więc głupi prędko znajdzie, komu się podoba.
Mędrzec, wieku okrasa i kraju ozdoba,
Laur ma, prawda, ale ten ni grzeje, ni tuczy,
Głupstwo go jawnie nęka, zazdrość w kącie mruczy.

³ *uwielbiony* – wywyższony, podniesiony. [przypis redakcyjny]

⁴ *nacisk* – natłok, ciżba. [przypis redakcyjny]

⁵ *plauz* – aplauz. [przypis edytorski]

⁶ *nie próbuje rzeczy* – jeden przykład nie stanowi wystarczającej próby. [przypis edytorski]

Półmędrków rodzaj zjadły⁷ z bliska i z daleka,
Gdy nie może ukąsić, jak szczeka, tak szczeka.

⁷ *zjadły* – *zajadły*, *zaciekły*. [przypis edytorski]

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.